

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii**(Sprawa C-787/19)**

(2019/C 413/43)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Jokubauskaitė i M. Wasmeier, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Austrii**Żądania strony skarżącej**

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- uznanie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 73 i art. 306-310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, poprzez wyłączenie usług turystycznych świadczonych na rzecz podatników wykorzystujących je na potrzeby ich przedsiębiorstwa, z uregulowania w zakresie VAT stosowanego dla biur podróży oraz poprzez zezwolenie biur podróży - w zakresie, w jakim stosuje się wobec nich tę szczególną procedurę - na określenie podstawy opodatkowania VAT zbiorczo dla kategorii usług lub dla wszystkich usług świadczonych w danym okresie podatkowym.
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca twierdzi, że przewidziane w Austrii uregulowanie dotyczące obliczania VAT w odniesieniu do usług turystycznych nie jest zgodne z dyrektywą 2006/112. Dyrektywa ta przewiduje w art. 306-310 szczególną procedurę, zgodnie z którą usługi turystyczne świadczone klientowi przez biuro podróży są uznawane za pojedynczą usługę. Prawo austriackie odbiega od tego w niezgodny z prawem sposób.

Po pierwsze, z możliwości stosowania tej szczególnej procedury nie można wykluczyć podatników, którzy wykorzystują usługi turystyczne na potrzeby ich przedsiębiorstwa. Już w wyroku z dnia 26 września 2013 r., Komisja/Hiszpania (C-189/11, EU:C:2013:587), Trybunał orzekł, że omawianą szczególną procedurę stosuje się nie tylko do usług świadczonych na rzecz prywatnego konsumenta końcowego, ale także do usług świadczonych na rzecz podlegającego opodatkowaniu przedsiębiorcy. Państwa członkowskie nie dysponują prawem ograniczenia tej procedury do pierwszej kategorii podmiotów. Trybunał potwierdził to raz jeszcze w wyroku z dnia 8 lutego 2018 r., Komisja/Niemcy (C-380/16, EU:C:2018:76).

Po drugie, metoda obliczania przewidziana w austriackim prawie w zakresie podatku obrotowego jest niezgodna z dyrektywą 2006/112. Zgodnie z art. 73 i 306-310 tej dyrektywy podstawę opodatkowania należy ustalić oddzielnie dla każdej podróży. Tymczasem austriackie prawo pozwala na zbiorowe obliczenie marży dla „kategorii usług” lub dla wszystkich podróży w określonym czasie. W wyżej wskazanych wyrokach Trybunał stwierdził również, że takie zbiorowe traktowanie nie jest zgodne ze wspólnym systemem VAT.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2019 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej**(Sprawa C-791/19)**

(2019/C 413/44)

*Język postępowania: polski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalėda, pełnomocnicy)